

[J. S. Foget.]

af at den højtærede Landbrugsminister i Folketingstidende 1934—35 Sp. 1263 udtalte:

„Er det af nogen som helst Interesse at faa de forskellige Regnskaber offentliggjort, er det givet, at der ikke fra min Side vil blive foretaget noget til Hinder herfor“.

Paa Trods heraf nægtede samme Landbrugsminister her i Tinget forleden at give Oplysning om ca. 100 000 Kr., der stod opført som anvendt til Ophjælpsning af nye Kvægeksporthavener.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte, Folketingstidende 1934—35 Sp. 1266—67:

„For at der derfor ikke skal være nogen Tvivl, stiller jeg det Spørgsmaal . . . om den Undersøgelse, som den højtærede Justitsminister har tænkt sig at iværksætte . . . skal iværksættes . . . saaledes, at Anklagen altsaa ikke rettes mod en enkelt Person, ikke rettes mod det ærede Medlem Hr. Thomsen, men det er selve Sagen, nemlig selve Udvalgets hele Virksomhed, som der er rettet Anklage mod, og som det derfor er af offentlig Interesse at faa undersøgt og faa behandlet.“

Hertil svarer daværende Justitsminister Zahle, Sp. 1267:

„Ja, det, den offentlige Undersøgelse maa gaa ud paa ifølge Retsplejelovens § 725, der, som jeg allerede har oplyst, skal lægges til Grund, er at faa oplyst, hvordan det forholder sig med hele denne Sag, og om der er nogen Holdbarhed i de Beskyldninger, det ærede Medlem Hr. Thomsen har fremsat, eller der ikke er det.“

Jeg har paavist, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen efter den 31. Juli, paa Trods af at alt det til da oplyste talte mod Eksportørerne, sad som ene anklaget, at man lod Eksportørerne udtale sig uden Vidneansvar for derefter senere at undlade at undersøge Entrepriseforholdene til Bunds. Jeg konstaterer derfor, at denne Sag endnu ikke er undersøgt til Bunds, og at den ikke er undersøgt paa det Grundlag, som blev fastslaaet ved sidste Udlevering.

Hr. Lundberg, daværende Medlem af dette høje Ting, udtalte som Socialdemokratiets Ordfører Sp. 1652:

„Det har været Coutume, Tradition, Praksis, eller hvad man vil, at man ikke har givet Tilladelse til, at der rejses Tiltale mod Medlemmer af Folketinget for Udtalelser, som de fremsatte her

fra Folketingets Talerstol, idet man har haft den Opfattelse, at der maatte være et Fristed . . . , hvor Rigsdagens Medlemmer kunde kritisere Regering, Embedsmænd, Administration, selv om der maatte blive anvendt haarde Ord. Der maatte være et Fristed for Folkets Repræsentanter, hvor de uden smaaligt Hensyn til Valg af Ord, uden at disse skulde vejes paa juridisk Vægtskaal, kunde fremsætte Kritik af Loves Fortolkning, Administration o. s. v.“

Dette skulde synes umiddelbart indlysende, men det gælder altsaa ikke, naar der er Tale om Angreb paa Storeksporthavener, der har tjent sig hovedrige paa det forarmede Landbrugs Bekostning. Det er i høj Grad illustrerende, at naar en Repræsentant for Landbruget rejser Angreb paa Monopolindehavernes Administration, skal han følges med alle til Raadighed staaende Midler. Det er i høj Grad sammenfaldende med det Faktum, at det ved Lov forbydes Landbruget at bruge sin fagorganisatoriske Ret, men naar det gælder Industrien eller de fagorganiserede Arbejdere, maa de godt standse hele Samfundsmaskineriet; herom er Venstre og Konservative ganske enige med Regeringspartierne.

Denne Sag har ikke siden den 31. Juli 1935 været af juridisk Karakter. Den er nu rent politisk, og hvilken Garanti har man, efter alt hvad der foreligger, for, at den Dom, der falder, bliver en juridisk Dom?

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte Sp. 1692:

„Jeg kan ikke benægte, at hvis det ærede Medlem Hr. Thomsen ikke havde brugt den voldsomme Form, han har brugt, saa vilde der overhovedet ikke være kommet nogen Undersøgelse i Gang i denne Sag“.

Og videre:

„Tror Ministeren virkelig, at der vilde være kommet mere ud af den Sag, end der ligger i Eksportudvalgets Erklæring, hvis der ikke bagefter med stærke Ord var blevet taget fat paa den? Jeg tror det i Sandhed ikke“.

Nej, det var saa ganske givet en Nødvendighed at sige det, som det blev sagt, for overhovedet at faa Sagen rejst. Alene dette Faktum maa være tilstrækkeligt til at overtale ærede Medlemmer om, at man fra første Færd ønskede at holde Haanden over de daværende Medlemmer af Eksportudvalget, at Kritik meget nødig maatte høres, og da Kritikken ikke længere kunde holdes nede, gennemførte man ved Hjælp af hele Retsapparatet en Forundersøgelse,